

Porți deschise!

Într-o lume care se baricadează din ce în ce mai mult - ori cu ziduri, ori cu prejudecăți, ori cu legislații - din cauza violenței, dar și a fricii de a nu-și pierde liniștea confortului, Papa Francisc

deschide, împotriva curentului, Porțile Milostivirii. Este un gest care în contextul actual nu poate lăsa indiferent pe nimeni, deci cu atât mai puțin pe iezuiți, inclusiv pe cei din România: cum putem rămâne deschiși, dar și prudenți? Cum putem dialoga, fără să ne pierdem identitatea?

În spiritul Exercițiilor ignațiene, căutăm răspuns întrebărilor de mai sus călăuziți de cele două criterii oferite de Contemplația pentru a dobândi iubire: aceasta din urmă se vedește mai mult în fapte decât în cuvinte și caută reciprocitate (EESS 230-231); de aceea și noi am căutat să semnificăm prin gesturi concrete deschiderea cerută, lăsând ca prin astfel de porți simbolice să ieșim în întâmpinarea celorlalți, dar și să-i primim pe cei care ne cer găzduire, sau vor să ne cunoască, ba chiar să ne învețe și să ne ajute!

În acest sens, poate că noutatea cea mai marcantă adusă de anul 2015 Regiunii Române SJ este perceptibilă la nivel statistic! Mai mult de jumătate dintre membrii ei trăiesc, se formează și activează în afara țării: trei în noviciatul din Genova, un student în filosofie și

trei în teologie la Roma, un altul activ într-o comunitate apostolică tot din Cetatea Eternă, în timp ce al nouălea lucrează în prezent ca misionar în Filipine la încheierea formării sale apostolice! Nouă a fost numărul inițial al primilor însoțitori ai lui Ignațiu, le dorim aceeași fidelitate dar și întoarcere grabnică celor nouă din prezentul și viitorul Regiunii noastre!

Însă porțile rămân deschise și înspre noi: cu toate că țara noastră nu face parte din „ruta balcanică” a valului de imigranți sosiți recent în Europa, JRS România continuă să fie activă prin colaborare locală și internațională, prin asistență directă și campanii de sensibilizare în favoarea refugiaților. De asemenea, conștienți și de marginalizarea internă a unor păături largi de populație defavorizate, încurajăm inițiativele de voluntariat, atât în rândul tinerilor din țară cât și al celor din afară! În fine, să nu uităm de numărul crescând de iezuiți din alte provincii, precum Italia, Ungaria, care se implică anual în activități spirituale și caritative propuse în colaborare cu confrății din țară!

De aceea, urarea pe care o adresăm cu recunoștință colaboratorilor, prietenilor și tuturor binefăcătorilor noștri reia binecunoscutul refren: „knock to the heaven’s door”, ca să rămânem deschiși „precum în cer, așa și pe pământ!”

Crăciun binecuvântat
și An nou fericit!

Frățește în Domnul,

Pr. Marius Taloș SJ, Superior Regional

Vigilent și sportiv

Mă numesc Eduard Mădălin, am 22 de ani și sunt întâiul născut dintre cei trei fii ai părinților. Am crescut într-o familie practicantă iar chemarea la viața consacrată începe cu momentul în care o mătușă, persoană consacrată, îmi propune să mă rog zilnic pentru intenția de a deveni preot. Ideea suna foarte bine la vârsta fragedă a copilăriei, însă cu trecerea timpului această perspectivă începea să dispară. În timpul primilor doi ani de liceu am început să-mi dau seama că îmi doream ceva mai mult și mai bun de la viață. La aceasta cred că m-a ajutat și faptul că timp de doi ani am făcut parte din grupul scout din parohie, unde am trăit alături de oameni deosebiți. După câteva discuții cu preoții din parohie, am decis să mă transfer la seminarul-liceal din Bacău, unde am început să simt dorința de a trăi o viață comunitară, în care să trăiesc o legătură mai personală cu Dumnezeu, dar nu i-am dat prea mare importanță. După liceu am fost admis la Seminarul Mare din Iași unde, în timpul celor doi ani petrecuți acolo, latura misionară al vocației mele a început să prindă culoare. Dorința de a trăi o viață contemplativă într-o mănăstire parcă se lua la întrecere cu dorința de a trăi evanghelia în mijlocul oamenilor. Provocat de exemplul papei Francisc și cuvintele sale despre imaginea Bisericii și a preotului, ajutat de discuțiile avute cu părintele spiritual și inspirat de Exercițiile Spirituale ignațiene, am decis să iau în serios dorința de a intra Societatea lui Isus. Timp de un an am trăit în comunitățile iezuiților din țară, m-am apropiat de stilul lor de viață, am muncit și m-am rugat împreună cu ei, am învățat

să trăiesc mai liber și mai responsabil, am început să mă cunosc mai bine, discernând astfel felul în care Dumnezeu este prezent și lucrează în viața mea. Astfel am simțit că dorința de a deveni iezuit este aceeași cu dorința de a-L căuta și de a-L găsi pe Dumnezeu în toate.

Pentru a da viață acestei dorințe am fost trimis la noviciatul din Genova, o casă mare, undeva pe culmile dealurilor, de unde panorama îți permite admira centrul istoric al orașului, portul și uneori chiar și alpii Franței. Aici am fost întâmpinat cu zâmbete largi și multă voie bună, fapt la care colegii români din anul doi și-au adus aportul în mod considerabil. Am început primul an alături de alți 10 novici: un maltez și nouă italieni. După cele 3 zile de reculegere care au marcat începutul propriu-zis al noviciatului, fiecare a fost numit responsabil pentru una dintre activitățile de fiecare zi inerente vieții de comunitate. Poate datorită fizicului mai "atlet" și spiritului vigilent mi-a fost încredințată organizarea activităților în aer liber, adică a efortului fizic, care pentru unii dintre colegi este încă o activitate barbară; de asemenea, ca să nu uităm să ne întoarcem la programul din casă, am fost uns și clopotar. Tot în timpul liber, o dată pe săptămână mă întâlnesc cu un grup de adolescenți din Acțiunea Catolică, într-o parohie din oraș.

Eduard Mădălin (novice)

Un foc care aprinde alte focuri

Încă o dată Centrul Spiritual Manresa din Cluj a promovat și a fost martor la o serie de evenimente al căror suflet au fost MAGIS (grupul de tineri de spiritualitate ignațiană) și ASTRU (ramura greco-catolică a Acțiunii Catolice din România).

În timp ce ASTRU lucrează mai ales cu tinerii liceeni, în vederea pregătirii liderilor de grupuri în parohiile lor, MAGIS se adresează studenților și tinerilor profesioniști cu exerciții practice de discernământ, prin angajamente concrete la nivel social, pentru a dobândi o mai mare deschidere a inimii și o mai mare sensibilizare față de cei marginalizați, pentru a înțelege ce înseamnă să fii

... apărarea credinței și promovarea dreptății ...

aproapele cuiva, cu zile de reculegere și exerciții spirituale, cursuri biblice, toate acestea în spiritul Magis (mai mult) pentru slava lui Dumnezeu și ajutorul aproapelui.

În acest an când Cluj Napoca a devenit „Capitala Europeană a Tineretului”, cele două grupuri au fost ca un foc care, la rândul lor, a aprins alte focuri, cu inițiative la nivel local, național și internațional. Toate acestea și-au avut punctul culminant vara trecută la Întâlnirea Națională a Tineretului Catolic din România (INTC), eveniment la care au participat peste 2.000 de tineri greco și romano-catolici, maghiari și români, pe lângă cei veniți din străinătate. Reușita acestei întâlniri a fost dată de mai mulți factori: prezența tinerilor responsabili cu organizarea Zilei Mondiale a Tineretului din Polonia în 2016, legând astfel cele două evenimente și dându-le continuitate; catehezele susținute de pr. Daniel Ange, un muncitor și apostol neobosit printre tineri; multiculturalitatea atât a orașului gazdă cât și a participanților; diversitatea programelor și atelierelor oferite și, nu în ultimul rând tema: Căutători de fericire, una din preocupările constante ale tinerilor.

Concluzia finală a întâlnirii a fost unanimă: fericirea devine prezentă doar în lumina lui Cristos și doar atunci când Evanghelia - Vestea cea Bună se reflectă în viața tinerilor. Acesta este, de altfel, și țelul MAGIS și ASTRU: formarea umană și spirituală a tinerilor, prin metode creative și care le favorizează întâlnirea personală cu Dumnezeu, mai întâi pentru a fi împreună mădulare ale Bisericii, dar și pentru a deveni oameni pentru alții.

Pr. Olivo Bosa SJ

Continuitate în diversitate

Am sosit din Franța pe 17 noiembrie și am venit în România via Iñigo, serviciul iezuiților pentru voluntariat internațional. După două zile petrecute la București, am ajuns în satul Hosman de lângă Sibiu ca să lucrez șase luni în asociația „Elijah”. În cadrul acestei organizații, Ruth Zenkert și Pr. Georg Sporschill SJ crează și dezvoltă numeroase proiecte în favoarea familiilor și a copiilor din mediile defavorizate, mai ales de origine rromă.

Încet, încet, îmi găsesc locul în cadrul comunității de aici și fac tot mai multe lucruri în fiecare săptămână. Într-un loc unde mizeria este mare și atinge familii fără număr, trăiesc o adevărată experiență de viață în mijlocul acestor oameni săraci și marginalizați. Aceasta îmi permite să iau distanță față de viața de studenție din Franța! Trebuie să știi să mergi dincolo de aparențe ca să descoperi și să cunoști fiecare persoană în parte. În plus, învăț și primesc multe de la oamenii cu care lucrez în asociație, dar și de la cei pe care-i întâlnesc la școala de muzică. Chiar dacă munca nu este mereu ușoară, contactul cu copiii e facil, pentru că nu comunicăm prin multe cuvinte ci prin gesturi, priviri și expresii! Dar acesta nu este decât începutul misiunii mele aici și știu că mă așteaptă multe alte descoperiri și surprize în lunile următoare!

Elisabeth Montagne

Puterea autentică este slujirea

Anul al treilea din formarea SJ are ca scop să atingă inima, pentru a-L cunoaște și a-L iubi mai bine pe Dumnezeu. Ignațiu a realizat că în acest timp și-a adunat forțele, a redobândit ușurința de a se ruga mai bine precum și alte consolări ale slujirii pe care le-a lăsat în timpul anilor de studiu. Pentru a forma inima, anul al treilea

... apărarea credinței și promovarea dreptății ...

cuprinde Exercițiile Spirituale de 30 de zile, experiențe apostolice în zone fragile precum spitalul, închisoarea, copiii străzii, misiunile populare în mijlocul indigenilor. La acestea se adaugă reîntoarcerea la documentele fondatoare ale ordinului iezuit, precum Formula Institutului, Autobiografia Sfântului Ignatiu de Loyola, Constituțiile Societății lui Isus.

Această punere în practică se realizează momentan în Filipine. Am pornit cu idealul de-a fi mai mult printre săraci, de-ai sluji la fel cum au făcut-o Francisc Xaveriu, Petru Claver sau alți misionari care au dat totul pentru mărirea lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor. Uneori este greu să dai totul, când te întâlnești cu sărăcie, corupție și nemulțumire, însă alteori este ușor când vezi un popor care într-adevăr crede în Dumnezeu, care într-adevăr iubește să se roage și să cânte. Aș putea spune că elementul cel mai puternic în cultura filipineză este Dumnezeu. Oamenilor săraci și bogați le place să slujească biserica. Uneori am rămas uimit să văd practic, că nu doar în biserică, în spitale, în închisoare se roagă lumea, ci chiar și în SuperMall-uri. Sacrul și profanul se întâlnesc deseori în această lume grăbită și neliniștită. Într-adevăr, inima noastră doar în Dumnezeu se odihnește.

Am simțit că am devenit mai uman, stând în rugăciune timp de 30 de zile, împreună cu alte 36 de persoane consacrate și laici în centrul de spiritualitate Inima Preasfântă a lui Isus din Novaliches. Aici a fost o altă experiență de rugăciune. Totul a contribuit ca relația noastră cu Dumnezeu să fie mai profundă. După o lungă perioadă de timp când rugăciunea era doar o oră pe zi, acum a devenit întreaga zi o rugăciune, inclusiv plimbarea prin natura sau ascultarea ei prin vocile mieilor, a animalelor domestice și nu numai! Am avut și vizita unui șarpe piton de 4 metri, timp de patru zile. Am crezut că va face cel puțin opt zile de exerciții, dar nu a reușit deoarece muncitorii l-au deranjat.

Acum suntem aproape de Crăciun, iar la începutul Anului Milostivirii vom merge pentru slujire în misiune de Crăciun în zona Baguio, eu mai precis în Bontoc, celebrând sacramentele și dând

reculegeri în această zonă. Ideea este de-a merge în fiecare zi într-un sat sau o capelă din împrejurime pentru a anima credințioșii. Papa Francisc amintește trei elemente importante cu ocazia anului milostivirii: Iertare, Compasiune și Înțelegere; fie ca aceste elemente să se întrupeze și în viața noastră ca o bucurie mai mare că Isus a ales să fie milostiv cu noi, pentru că a dorit să ne iubească și să ne slujească în sărăciile noastre!

Pr. Jani Miklos SJ

În continuă mișcare...

După o vară plină de experiențe umane și spirituale trăite în diferitele locuri, reîntoarcerea în noviciat, după mai bine de două luni, a accelerat terminarea primei etape de formare. Conștientizăm în timpul Exercițiilor Spirituale de la sfârșitul verii că acești doi ani de noviciat au zburat ca vântul. Dar știm foarte bine că orice sfârșit e un nou început. Iar acest lucru m-a liniștit în această privință.

La finalul noviciatului, așa cum se obișnuiește, am depus primele voturi în Biserica Gesù din Genova, în prezența superiorilor, formatorilor și a rudelor, urmând să fac pasul succesiv în a doua etapă de formare. Astfel, după câteva zile de la profesiunea religioasă, am fost trimis la Roma pentru aprofundarea studiilor de filosofie. Aceasta fiind prima misiune pe care Societatea lui Isus mi-o încredințează!

În momentul de față, suntem 14 tineri în școlasticatul din San Saba, proveniți din Spania, Italia, Malta și România, care continuăm să pășim pe urmele dorințelor, o direcție ce nu cunoaște limite în contactul cu milostivirea.

Ambrozie Mengheriș SJ

... apărarea credinței și promovarea dreptății ...